

Dar' eu suntu, dragă ediță, lupu bētrānu și cam prorocu:
„Ce'i în mână, nu'i minciună“; stāi mai bine tu pe locu.
Și să-ți spunu, scumpă ediță, ai resonu că noi māncāmu
Prea cu gustu carne de óe, și că chiaru o adorāmu;
Însă totu-o dată dragă, precum alții, și eu credu:
Că, în timpul de nevoe, scimu papa si cea de edu.
Cum a ȓisu o și înșfacă, lupulu flāmāndu și turbatu,
Și'n mii de bucăți o rupe. lată ce a căscigatu.

Așa pătescu trădătorii ¹⁾ și cei cu ānimă rea:

„Nu săpa sltuia grópa, să nu cați singuru în ea.“

(G. V. Carp).

21. Epurele. Epurele este cea mai spāriósă sēlbātāciune. Elu se înspāimāntēzā de celu mai micu sunetu; ér' mai cu sēmă de omu, fuge cātu póte. Cea mai mare spaimă a epureloru, suntu copāii. Epurele are urechi lungi; dar' códa scurtă și pērulu móle. Elu dórme cu ochii deschiși. Epurele dórme ȓiua; érá nóptea, āmblă de-și caută hrana. Piciórele loru cele dinainte, suntu mai scurte de cātu cele dinapoi; pentru aceea, când fugula vale, se ducu de-a-tumba. Pe locu șesu, epurele fuge fórte repe-de. Și ca să nu-lu prindă copāii, nu fuge dreptu; ci face felurite cotituri, ca să póta scapa de dușmanii ce-lu urmārescu. Mare necazu au bieții epuri, când îi fugārescu ogarii de pe dēlu în vale.

Epurii se nutrescu cu érbă, muguri de copaci, etc. Ei facu mare stricāciune pomiloru mici érna, jupindu-le cója de pe dēnșii, întocmai ca și caprele; după care apoi arborașii, tājnescu și se usu-că. Așa dar bine facu vēnătorii de înpușcă epuri, mai cu sēmă érna; căci altu-felu, s'ar' ímulți așa de tare, în cātu ar' fi în stare să ni stārpēscă cu totulu pomișorii, cei atātu de trebuitori.

22. Lupulu. Lupulu este unu animalu sāngerosu; căci se nutrescu cu alte animale, pe cari le omórá. Lupulu are corpu lungărețu, urechi scurte și ascuțite, gātulu grosu și pērulu vēnātu. De și lupulu sēmānă multu cu cănele, dar' e mare deosebire între dēnsulu și căne; căci obiceiurile loru suntu diferite. Cănele e animalulu celu mai fidelu omvlui; lupulu din contra, este înamiculu celu mai neîmpacatu. Lupulu nu se póte domestici, ca să devină unu animalu folositoru, măcaru ori-ce s'ar' face. Puii de lupu, luați de cineva să-i crēscă, după ce se facu mai mari, fugu érá-și în pădure.

¹⁾ Vānȓătorii.